

Reactie Abulkasim Al-Jaberi en Sandew Hira n.a.v. uittreding uit Movement X

Movement X heeft het bericht gepubliceerd dat wij de beweging hebben verlaten. Dit is het bericht.

"Mededeling van Movement X: Abulkassim Aljaberi en Sandew Hira verlaten Movement X Op basis van een strategisch/ideologisch meningsverschil die onverzoenbaar bleek te zijn hebben Abulkassim Aljaberi en Sandew Hira een streepje achter hun engagement in Movement X gezet.

Aljaberi was woordvoerder.

Aljaberi en Hira konden zich niet meer verzoenen met de visie van Movement X als een organisatie en hebben hun voorkeur uitgesproken om een organisatie "van gekleurde mensen" te willen bouwen. Movement X is een beweging van alle mensen van alle achtergronden en kleuren die samen willen strijden tegen Racisme en colonialisme en voor een betere maatschappij. Het is een strijdbare inclusieve organisatie die voor een maatschappij van radicale gelijkheid complexloos gaat. We wensen Abulkassim en Sandew alle succes toe in hun komende projecten. We hebben ze gekend als waardevolle, integere en geëngageerde mensen. We gaan in alle vriendschap uit elkaar, en we gaan voort met het oprichten van Movement X in Nederland.

Voor alle contacten met MvX Nederland gelieve een mail te sturen naar info@MovementX.org."

Dit is onze reactie daarop.

We zijn toegetreden tot Movement X door het inspirerende voorbeeld van Dyab Abou Jahjah, die veel indruk op ons heeft gemaakt als vertegenwoordiger van het radicale antikoloniale geluid van de Arabische jeugd in België en Nederland in de Arabisch Europese Liga (AEL). Zijn nieuwe project - Movement X - zagen wij als een continuering van dat geluid met de kanttekening dat hij het breder wilde trekken dan de Arabische gemeenschap en de totale samenleving wilde betrekken.

In de kerngroep die gevormd is om in Nederland Movement X te lanceren, heeft Abulkasim de verantwoordelijkheid geaccepteerd om de kar te trekken. Hij heeft met andere leden een stuurgroep gevormd en de discussie gestart over de analyse van de situatie in Nederland. Sandew Hira participeerde in deze discussie. Tijdens die discussie zijn meningsverschillen naar boven gekomen, wat normaal is in iedere beweging.

Movement X heeft een visie document. De stuurgroep begon te werken aan een program van eisen. Veel mensen hebben een bijdrage hieraan geleverd en dat heeft een document opgeleverd waar we trots op zijn. Het programma bevat een analyse van de situatie in Nederland. Die analyse heeft gevolgen voor de vraag wat voor soort organisatie we in Nederland willen bouwen en wat voor programma van eisen we nodig hebben.

Onder deze verklaring is het programma met inleidende analyse in haar geheel opgenomen. We willen enkele punten uit de analyse en discussie eruit lichten.

Institutioneel racisme en organisatie opbouw

Een belangrijk discussiepunt is: hoe werkt institutioneel racisme in de witte en gekleurde gemeenschappen? We stellen dat die werking verschillend is en dus ook gevolgen heeft voor organisatie-opbouw. Institutioneel racisme is een erfenis van kolonialisme dat ertoe heeft geleid dat in de witte gemeenschap een gevoel van superioriteit is geworteld en bij de gekleurde gemeenschappen gevoelens van inferioriteit. Institutioneel racisme heeft geleid tot een praktijk waarbij de gekleurde gemeenschappen systematisch worden achtergesteld op tal van terreinen.

Wat is het aangrijpingspunt om institutioneel racisme te bestrijden? We stellen dat het aangrijpingspunt ligt in het begrip "empowerment". In de gekleurde gemeenschappen moet een beweging groeien die de erfenis van inferioriteit en angst om te strijden kan overwinnen. Net zoals in de vrouwenbeweging vrouwenorganisaties in de voorhoede van de strijd voor vrouwenrechten waren, zo zullen in de strijd tegen institutioneel racisme de slachtoffers in de voorhoede van deze strijd moeten zijn. De taak van Movement X is om door empowerment van de gekleurde gemeenschappen deze voorhoede te helpen vormen die een massa-basis in de gekleurde gemeenschappen moet ontwikkelen.

Wat is de rol van witte mensen in zo'n organisatie? Het is duidelijk dat de taak van witte mensen niet zal zijn het empoweren van gekleurde mensen. In ons concept is die rol gelegen in het werken in de witte gemeenschap om daar steun te ontwikkelen voor de dekoloniale strijd.

Deze analyse heeft praktische gevolgen voor organisatie-opbouw. We hebben de discussie gevoerd aan de hand van concrete vragen waarop twee verschillende antwoorden mogelijk zijn.

1. Moet Movement X zich profileren als een dekoloniale organisatie voor iedereen of als een dekoloniale organisatie uit de gekleurde gemeenschap?

Movement X: Movement X is een organisatie van mensen van alle achtergronden.

Wij: Movement X zou een organisatie van de gekleurde gemeenschap moeten zijn. De rol van witte mensen in de organisatie is gericht op het ontwikkelen van steun voor de dekoloniale strijd in de witte gemeenschap.

2. Moet Movement X een doelstelling formuleren m.b.t. haar recruiteringsbeleid in termen van etniciteit, namelijk we willen iedereen lid laten zijn of we willen primair gekleurde mensen lid laten zijn?

Movement X: Movement X is een organisatie die geen verschil maakt tussen haar leden op basis van etniciteit, gender, geaardheid of andere kenmerken.

Wij: Movement X zou haar recruiteringsbeleid primair moeten richten op gekleurde mensen.

3. Moet het vormings- en scholingsbeleid zich primair richten op de empowerment van gekleurde mensen of primair richten op de verbinding tussen wit en gekleurd?

Movement X: De corebusiness van Movement X is antiracisme en decolonialisme.

Wij: Dat is prima, maar als het een algemene organisatie is voor een betere wereld, dan kan het zich niet hiertoe beperken. Wij willen onze focus hebben op de gekleurde gemeenschappen.

4. Moet het programma van Movement X primair gericht zijn op de verdediging van de rechten van gekleurde mensen of de verdediging van rechten van iedereen?

Movement X: Movement X heeft ook ambitie om een integrale maatschappij visie te ontwikkelen die verder gaat dan haar rol als verzet/burgerrechtenbeweging. Op termijn willen we onze visie uitdiepen en uitbreiden rond gelijkheid, democratie en andere zaken.

Ons antwoord: Movement X zou zich primair moeten richten op de verdediging van de rechten van gekleurde mensen.

5. Moet Movement X een infrastructuur ontwikkelen primair in de gekleurde gemeenschappen of een infrastructuur in alle gemeenschappen?

Movement X geeft geen expliciet antwoord, maar die is af te leiden uit de antwoorden op de vorige vragen.

Wij stellen dat we een infrastructuur moeten ontwikkelen primair in de gekleurde gemeenschappen.

Als Movement X een algemene beweging wordt, dan moet ze de vraag beantwoorden waarom gewoon niet aangesloten wordt bij bestaande algemene bewegingen in plaats van een nieuwe op te richten.

Discussie

De discussie bracht ons tot de conclusie dat de meningsverschillen van dien aard zijn, dat we niet thuis horen in het concept dat Dyab met Movement X voor ogen heeft.

Die meningsverschillen hebben geen invloed op onze persoonlijke verhoudingen. We hebben nog steeds een groot respect voor Dyab en gaan als vrienden uit elkaar. We wensen hem en Movement X succes met hun project en zijn ervan overtuigd dat we ondanks onze meningsverschillen toch nog zij-aan-zij zullen staan op de barricades.

Hoe verder

We hebben veel geleerd uit deze ervaring. De belangrijkste les is dat we enorme vooruitgang hebben geboekt in de discussie.

Er is nu een dekoloniaal program van eisen waar veel mensen aan hebben bijgedragen. Het is een product van sociale strijd zoals wij die hier gevoerd hebben.

Het organisatie-vraagstuk is één van de belangrijkste vraagstukken in de dekoloniale beweging. We hebben de koe bij de horens gepakt en dit vraagstuk in al haar complexiteit op de agenda gezet.

We zullen in kleinere kring doorgaan met de analyse en discussie en zullen vroeg of laat dat in bredere kring voeren. Ongetwijfeld zullen we ook onze kameraden van Movement X in die discussie tegenkomen, maar ook dan zullen we hen beschouwen als kameraden met wie strategische meningsverschillen kunnen hebben maar onze broeders en zusters zijn in een gezamenlijke strijd.

Abulkasim Al-Jaberi en Sandew Hira

15 maart 2016

Hieronder volgt het programma dat ter discussie stond en nog niet de besluitvorming had gepasseerd, maar die wij hadden verdedigd. Wij spreken namens onszelf en niet namens anderen die deelgenomen hebben aan de discussie over het programma.

Movement X Nederland programma

Inleiding

Nederland verkeert, net als de rest van West-Europa al decennialang in een diepe sociale, culturele en politieke crisis. De sociale crisis komt tot uitdrukking in de groei van individualisme ten koste van gemeenschapszin. De culturele crisis zien we in de worsteling met het feit dat er een nieuwe generatie Nederlanders opgroeit met een niet-westerse culturele achtergrond en Nederland daar niet mee weet om te gaan. De politieke crisis is te zien in de opkomst van extreem-rechts en het feit dat de dominante politieke partijen zich steeds minder van elkaar weten te onderscheiden.

In deze crisis zijn de gekleurde gemeenschappen doelwit geworden van aanvallen door de dominante krachten. In Nederland – en Europa – wordt geruisloos de infrastructuur van een politiestaat opgebouwd met steun van grote delen van de samenleving. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen burgerrechten voor witte Nederlanders en Nederlanders uit de gekleurde gemeenschappen: selectief politiegeweld, selectieve rechtsgang, beperking van het recht op vergadering en demonstratie, de vrijheid van meningsuiting, en het recht om je identiteit uit te dragen. Dit alles leidt tot een aantasting van de menselijke waardigheid van de gekleurde gemeenschappen. In sommige delen van onze gemeenschappen ontstaat een gevoel van machteloosheid, terwijl de woede en ontevredenheid over de aantasting van onze waardigheid toeneemt.

Movement X ontstaat uit de noodzaak om de gekleurde gemeenschappen te verdedigen tegen de aanvallen op onze rechten, menswaardigheid en identiteit. We willen het verzet organiseren tegen deze aanvallen vanuit onze eigen gemeenschappen.

We geloven dat de enige manier om onze rechten te verdedigen en op te eisen is door een onafhankelijke en strijdvaardige organisatie op te bouwen. We weigeren subsidie van de staat. We weigeren instructies van derden over hoe we ons moeten organiseren.

De gekleurde gemeenschappen hebben verschillende historische achtergronden maar dezelfde historische erfenis, namelijk die van het kolonialisme. Die erfenis komt tot uitdrukking in de manier waarop gekleurde gemeenschappen via racisme en islamofobie beschouwd worden als achterlijk en minderwaardig. Die boodschap wordt elke dag via de media, opiniemakers en onderwijs in de samenleving verkondigd. Het is tijd om onze gemeenschappen te verenigen en de strijd tegen racisme en islamofobie te verbinden.

Movement X wil een beweging zijn die de gekleurde gemeenschappen haar zelfvertrouwen en kracht geeft om een eigen antwoord te ontwikkelen op deze aanvallen. Dit programma bevat het antwoord in de vorm van een programma dat de basis zal vormen van de activiteiten van Movement X in Nederland in de komende jaren.

1. We eisen respect voor onze gemeenschappen

- Respect begint bij zelfrespect. De acceptatie van de status van tweederangsburger en machteloosheid zijn gevoed vanuit het kolonialisme door eeuwenlange verhalen over minderwaardigheid en superioriteit. Hierdoor is er bij veel mensen een vrees om in verzet te komen. Om die vrees te overwinnen zullen we empowerment programma's opzetten in onze gemeenschap die de geschiedenis van het kolonialisme en de strijd daartegen door onze voorouders als leidraad nemen in de ontwikkeling van onze identiteit in Nederland. Daarbij zullen we verbindingen leggen tussen de geschiedenis van de verschillende gemeenschappen die slachtoffer zijn geweest van het kolonialisme.
- De gekleurde gemeenschappen worden neergezet als achterlijk en minderwaardig in relatie tot de westerse cultuur. Dit leidt tot institutioneel racisme, dehumanisatie en criminalisatie. Dehumanisatie in de zwarte gemeenschap vindt haar ultieme uitdrukking in het Sinterklaasfeest met de figuur van Zwarte Piet. Het neerzetten van de groep Antillianen als een criminele groep en daar beleid op ontwikkelen (Antillianenwet) is een ander voorbeeld. In de moslimgemeenschap wordt de hele cultuur neergezet als achterlijk en minderwaardig. Vrouwen mogen zich niet kleden zoals ze willen. Mannen met een baard worden als terrorist bestempeld. Imams worden gauw neergezet als haat-imam. Ritueel slachten wordt gecriminaliseerd.
We zullen alle middelen inzetten tegen deze dehumanisatie en criminalisering: het publieke debat opzoeken, politieke en juridische middelen inzetten en het organiseren en mobiliseren van de eigen gemeenschap.
- We zijn tegen het assimilatiebeleid dat onder het mom van integratie gekleurde gemeenschappen het recht ontnemt om hun identiteit uit te dragen. Het Nederlandse cultuurbeleid weigert de legitimiteit van andere culturen te erkennen. Dit is een assimilatiebeleid dat eist dat de eigen kunst en cultuurvormen steeds gekoppeld moeten worden aan acceptatie door de dominante cultuur. We eisen van de overheid dat ze het recht erkennen van onze gemeenschappen om hun eigen identiteit uit te kunnen uitdragen in kunst en cultuur door een percentage van de middelen voor kunst en cultuurbeleid te reserveren voor gekleurde gemeenschappen.

2. Wij eisen gelijke rechten op het terrein van economie en arbeidsmarkt

- De gekleurde gemeenschappen hebben naar schatting een jaarlijkse koopkracht van 10 miljard Euro. Het vertegenwoordigt een consumentenmacht die nooit is ingezet in de sociale strijd. Als bedrijven geen hoofddoeken of zwarte gezichten achter de kassa willen hebben, dan moeten wij ervoor zorgen dat zij geen hoofddoeken of zwarte gezichten voor de kassa krijgen.
- Al dertig jaar lang worden oude initiatieven om de positie van 'allochtonen' op de arbeidsmarkt te verbeteren ieder keer gepresenteerd als een nieuw idee: anoniem solliciteren, convenanten met werkgevers, stageplekken etc. De feiten zijn simpel: nog steeds zijn gekleurde mensen twee keer vaker werkloos dan witte Nederlanders. Het is tijd voor maatregelen die werken. Daarom eisen wij wettelijke quota-regelingen die ondernemingen verplichten om een evenredig percentage van de arbeidsplaatsen te laten invullen door gekleurde mensen. Daardoor krijgt de gemeenschap een instrument in handen om dit via de rechter af te dwingen bij ondernemingen.
- Wij zullen bevorderen dat ondernemingen die openlijk discrimineren strafrechtelijk worden vervolgd.

3. Wij eisen een dekoloniaal en veilig onderwijs

- Elke dag leggen mensen van kleur in goed vertrouwen het onderwijzen van hun kinderen in de handen van het Nederlandse onderwijsinstututen; in de verwachting en hoop dat deze instututen in een veilige omgeving hen helpen bij de ontwikkeling van hun kinderen

tot zelfverzekerde, zelfredzame en gelukkige individuen. Maar in het bestaande onderwijssysteem worden kinderen van kleur op diverse niveaus aangevallen op hun identiteit, waarbij de feitelijke culturele diversiteit van de Nederlandse samenleving niet wordt erkend. Binnen Nederlandse onderwijsinstellingen is wit de norm en worden gekleurde kinderen dagelijks geconfronteerd met impliciete en expliciete vormen van racisme, eurocentrisch onderwijs en een vertekend beeld van de (eigen) geschiedenis. Het resultaat is dat scholen voor kinderen van kleur een plek zijn waar culturele trots wordt afgepakt, het gevoel van eigenwaarde wordt getorpedeerd en zelfhaat al in de vroege kleuterklas wordt geïnjecteerd. Dit ondermijnt de identiteit van kinderen van kleur.

- Wij eisen dekolonisatie van het onderwijs en een einde aan de eurocentrische bril waardoor onze kinderen de (eigen) geschiedenis wordt aangeleerd. Daarbij wordt het 'superieure' westen steevast als beschavingsnorm gehanteerd en niet-westerse beschavingen als zielig, barbaars of allebei. Wij willen onderwijs dat de geschiedenis achter het hedendaagse racisme erkent en eerlijk is over het koloniale en slavernijverleden van Nederland. Erkenning en onderwijs over de huidige Nederlandse bijdrage aan kolonisatie en imperialisme in de thuislanden van mensen van kleur is daar onlosmakelijk mee verbonden.
- Wij eisen dat er wordt gewerkt naar een omgeving waarin alle kinderen – dus ook gekleurde kinderen - zich veilig voelen op school. En dat alle kinderen de kans wordt geboden om de natuurlijke neiging tot zelfliefde die hen thuis wordt aangeleerd, door te ontwikkelen op school. Wij willen een einde aan de aanvallen op de identiteit van gekleurde kinderen. Concreet betekent dit dat wij een einde willen aan racistische karikaturen op alle Sinterklaasfeesten op basisscholen; een einde aan de link tussen het moslim-zijn en terreur; en een einde aan de verbale en non-verbale agressie tegen hoofddoek dragende moslima's.
- Wij eisen inclusieve klaslokalen die de stemmen, zorgen en gevoeligheden van kinderen van kleur serieus nemen en ongelijkheid tussen witte kinderen en kinderen van kleur elimineren. Dit vraagt om bekwame onderwijzers met een moderne kijk op diversiteit, die zelf ook diversiteit vertonen en die de vaardigheden hebben om zowel gekleurde als witte kinderen te begeleiden naar volwassenheid binnen de complexe multiculturele samenleving. In een globaliserende wereld is dit een absolute must en wij willen dat deze vaardigheid onderdeel uitmaakt van hun opleiding alvorens zij de rol van onderwijzer kunnen vervullen.
- Wij eisen dat racisme in het onderwijs serieus genomen wordt door scholen door hen te verplichten om een antiracismebeleid te ontwikkelen en te implementeren; zoals er ook een antipestbeleid is op scholen. We pleiten dan ook voor sancties als scholen verzaken een antiracismebeleid te ontwikkelen.

4. Wij eisen een einde aan de opbouw van de politiestaat en politiegeweld

- Grondrechten die voor iedere Nederlandse burger gelden zijn voor mensen van kleur niet vanzelfsprekend. Daar komt nog bij dat vanuit de politiek voortdurend gestrooid wordt met wetsvoorstellen en gezocht wordt naar mazen in wetgeving die de rechten van mensen van kleur verder moeten inperken. Steeds verder wordt onze privacy aangetast als het gaat om ons gebruik van telefoon of internet, maar ook door het binnendringen in onze woningen en het illegaal beroven van onze vrijheid door de politie. Door het instellen van alarmfases en het schermen met een noodtoestand wordt hiervoor een vruchtbaar klimaat gecreëerd. Concrete voorbeelden van de bemoeienis van de politiek zijn de kopvoddentax, het afnemen van paspoorten van moslims zonder tussenkomst van een rechter, het inperken van demonstratierecht van mensen van kleur door (te dreigen met) arrestaties, bij Palestina- en antizwartepiet-protesten of protesten tegen

extreem rechts. Maar ook de voorgestelde Antilianenwet; het verbod op 'haatimams' en wetsvoorstellen voor het uitzetten van Nederlanders met een dubbel paspoort zijn voorbeelden van hoe vanuit de politiek rechten en vrijheden van minderheden continu worden aangevallen. Tweederangs burgerschap – wat voor gekleurde mensen al een realiteit is - wordt zo verder ingebed in de samenleving door het via wetgeving te legitimeren. Alle Nederlanders zijn gelijk en de vrijheid van meningsuiting geldt voor ons allemaal, maar er heeft zich een dubbele standaard ontwikkeld. Waar rechts populisme al decennia lang hoog van de toren blaast, haat zaait en de grenzen continu opzoekt en overschrijdt, gelden voor mensen van kleur andere standaarden. Opkomen voor Palestina kan je je baan kosten, uitspraken tegen politiegeweld kunnen je een maandenlange celstraf bezorgen en voor het beledigen van de koning worden oude wetten afgestoofd. Dit zijn allemaal elementen in de opbouw van een politiestaat. Maar wij zullen ongelimiteerd gebruik blijven maken van onze vrijheden. We eisen de afbouw van de politiestaat en de stopzetting van de aanvallen op onze rechten. De opbouw van de politiestaat komt het duidelijkst tot uiting in het politiegeweld tegen gekleurde mensen. Gekleurde mensen zijn door racisme steeds weer het slachtoffer van politiegeweld. Dit geweld varieert van onrechtmatige aanhouding en boetes tot fouillering, vernedering, gijzeling en toepassing van extreem geweld, soms met verwonding en zelfs de dood tot gevolg. Slachtoffers zijn gedwongen aangifte te doen bij de daders zelf, die het onderzoek misbruiken om hun eigen mensen vrij te pleiten. We hebben te veel doofpot affaires meegemaakt om nog vertrouwen te hebben in politie en justitie.

- Wij eisen zero-tolerance voor machtsmisbruik en een einde aan de onschendbaarheid van politieagenten. Agenten die onrechtmatig geweld toepassen of zich racistisch uitlaten moeten worden ontslagen en gestraft. De korpsleiding zal garant moeten staan voor de uitvoering van dit antiracismebeleid of zij moet aftreden.
- Wij eisen dat burgers controle kunnen uitoefenen op dit politieoptreden. Dat betekent dat slachtoffers en hun families deskundigen kunnen aanstellen, te bekostigen door de overheid, die zitting nemen in onafhankelijke commissies en betreffende incidenten onderzoeken.
Wij eisen openheid: alle relevante beelden en documenten moeten worden verstrekt aan slachtoffers en hun familie.
- Wij eisen gerechtigheid voor alle slachtoffers van politiegeweld. Slachtoffers en hun families moeten volledig worden gecompenseerd. Ook dienen de slachtoffers toegang te hebben tot traumabegeleiding betaald door de staat.
- Gekleurde mensen en onze instituten worden dagelijks onderworpen aan geweld op straat: racisten vallen vrouwen aan omdat ze een hijab dragen, er worden brandbommen gegooid naar moskeeën, vluchtelingen moeten vrezen voor hun veiligheid. Wij eisen dat de overheid haar verplichting nakomt iedere inwoner van Nederland te beschermen. Veiligheid is een fundamenteel recht voor iedereen. Zoals de joodse instellingen beveiligd worden verwachten we dat dat ook gebeurt bij de instituties van moslims.
- Het inperken van ons demonstratierecht aan de hand van een set van verboden, ongegronde arrestaties van demonstranten tegen racisme en het intimideren en criminaliseren van activisten van kleur is een directe aanval op onze rechten door politie, justitie, media en de overheden en dit moet onmiddellijk stoppen.

5. Internationale verhoudingen

- Nederland heeft eeuwenlang haar koloniën uitgebuit en die landen achtergelaten in een staat van armoede en ellende.
Nederland voert samen met andere Europese landen en Amerika nu actief oorlog in de wereld om de erfenis van het kolonialisme in stand te houden. Daardoor worden samenlevingen volledig ontwricht en kapot gemaakt en dat resulteert weer in veel ellende en wereldwijde vluchtelingenstromen. De gekleurde gemeenschappen in Nederland onderhouden nauwe banden (familie, vriendschap) met deze landen. Wij voelen ons verbonden met hun lot. De opbouw van de politiestaat en het assimilatiebeleid zijn mede ingegeven door een beleid dat die verbondenheid wil verbreken. De aanvallen op onze rechten in Nederland zijn verbonden met de aanvallen op onze landen van herkomst.
Een belangrijke overweging in het beleid is de instandhouding van de illegale staat Israël.
- Wij eisen herstelbetalingen voor het kolonialisme aan de (voormalige) koloniën van Nederland.
- Wij eisen een stopzetting van de Nederlandse deelname aan de koloniale oorlogen in de wereld en herstelbetalingen voor de schade die ze door deze oorlogen heeft veroorzaakt aan de landen die aangevallen zijn (Irak, Libië, Mali, Syrië en Afghanistan).
- Wij eisen een verbreking van de banden met Israël en Saoedië Arabië die belangrijke krachten achter de vernietigingsoorlogen in het Midden-Oosten zijn.